

វិបត្តិអាហារ និង ហិរញ្ញវត្ថុ — ផលប៉ះពាល់លើវិស័យកសិកម្ម និង អាទិភាពគោលនយោបាយជំរុញកំណើនកសិកម្មអំណោយផលដល់ជនក្រីក្រ

អត្ថបទនេះ សង្ខេបចេញពីបទបង្ហាញរបស់ បណ្ឌិត ថេង វុទ្ធី នៅក្នុង វគ្គទី ៣(១) នៃសន្និសីទស្តីពីចក្ខុវិស័យប្រទេសកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៩ ។

ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃកសិកម្មកម្ពុជា និង ផលប៉ះពាល់នៃវិបត្តិ

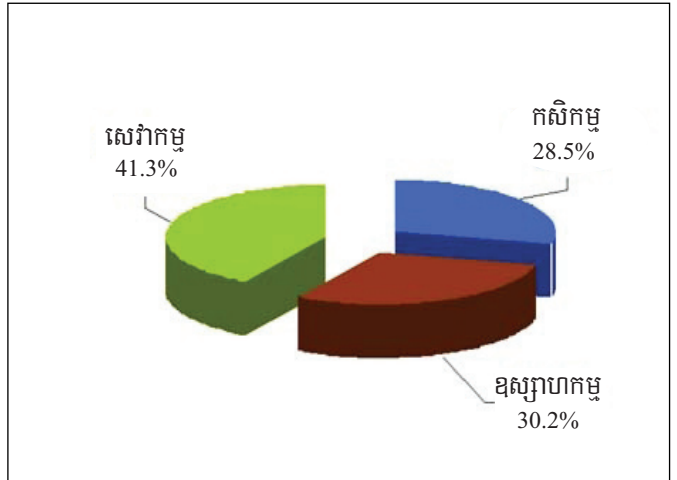
ក្នុងរយៈពេលបីឆ្នាំមុនពេលមានវិបត្តិហិរញ្ញវត្ថុសាកល សេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជាបាន ឡើងយ៉ាងខ្លាំង ដោយមានកំណើន ផលសរុប ជាមធ្យមប្រហែល ១១% ។ តួលេខសរុបលើម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា មានកំរិតខ្ពស់ទាំងអស់ ហើយកំណើន បានជាប់មកពីវិស័យកាត់ដេរ ទេសចរណ៍ និងសំណង់ ។ ខណៈដែល ឧស្សាហូបិយកម្មសេដ្ឋកិច្ចបានឆ្លើនឡើងទៅមុខយ៉ាងច្រើន កសិកម្មនៅ តែជាវិស័យមួយសំខាន់ខ្លាំងណាស់ ។ យោងតាមរបាយការណ៍ថ្មីមួយរបស់ ធនាគារពិភពលោក កសិកម្មចូលរួមចំណែក ២៩% នៃ ផលសរុប (ក្រាហ្វិក ១) និងប្រើប្រាស់ ៥៩% នៃកំលាំងពលកម្មនៅឆ្នាំ២០០៧ (ក្រាហ្វិក ២) ។ ក្នុងមួយទសវត្សរ៍កន្លងមកនេះ វិស័យកសិកម្មមានកំណើន ៤,៤% ក្នុងមួយ ឆ្នាំ នៅកម្ពុជា ធៀបនឹង ៤% នៅវៀតណាម និង ៣,៩% នៅឡាវ ។ កំណើន នេះបានមកពីការដាំដំណាំ (ជាពិសេស ស្រូវ) និងបន្លាបមក ការចិញ្ចឹម សត្វ និងត្រី ។

ថ្លៃអាហារខ្ពស់ បានផ្តល់ជាគ្រឿងលើកទឹកចិត្តដល់អ្នកបង្កើតគោល នយោបាយ កសិករ និង វិនិយោគិន នៅក្នុងប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ ឱ្យបង្កើន ផលិតភាពកសិកម្ម ។ នៅកម្ពុជា កសិករ និង វិនិយោគិនបរទេស បានឆក់ យកឱកាសនេះ ដោយធ្វើពិធីកម្ម និងពង្រីកផ្ទៃដីដាំដំណាំសំរាប់នាំចេញ សំខាន់ៗផ្សេងទៀតបន្ថែមលើ ដំណាំស្រូវ ដូចជា ដំឡូងឈើ កៅស៊ូ ពោត និង សណ្តែកសៀងជាដើម ។ នៅឆ្នាំ២០០៨ ផ្ទៃដីសំរាប់ដាំដំណាំទាំងនេះ កើនដល់ ១៨០.០០០ហិកតា សំរាប់ដំឡូងឈើ ១០៨.៧០០ហិកតា សំរាប់កៅស៊ូ ១៥៦.៧៦០ហិកតា សំរាប់ពោត ៧១.៩៣០ហិកតា សំរាប់សណ្តែកសៀង និង ២.៥៩៣.៤០០ហិកតា សំរាប់ស្រូវ ។

ស្រូវ និង ដំណាំផ្សេងៗទៀតសំរាប់នាំចេញ បានរួមចំណែក ៥២% នៃ ផលសរុបសរុបវិស័យកសិកម្ម និង ១៤% នៃ ផលសរុប សរុប នៅឆ្នាំ២០០៧ ។ ប៉ុន្តែ វិបត្តិសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុសាកលកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរ នៅឆ្នាំ២០០៨ បានធ្វើឱ្យទិន្នផលកសិកម្មធ្លាក់ថ្លៃ ។ កសិករនៅប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ ដែល បានយកប្រាក់ចំណេញទទួលបានពី ការឡើងថ្លៃផលិតផលកសិកម្មកាលពីមុន ទៅវិនិយោគពង្រីកផលិតកម្ម ឥឡូវនេះទំនងមិនអាចសងបំណុលរបស់ខ្លួន បានទេ ដោយសារបរិមាណលក់ និងប្រាក់ចំណូល បានធ្លាក់ចុះ ។ ដោយហេតុ ថា កម្ពុជាពឹងផ្អែកលើ ទីផ្សារនាំចេញ និង វិនិយោគផ្ទាល់ពីបរទេស (FDI) ដូច្នេះ វិបត្តិសាកលអាចប៉ះពាល់ខ្លាំងដល់សេដ្ឋកិច្ច និងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។

វិបត្តិប៉ះពាល់សេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជាធ្ងន់ធ្ងរដល់កំរិតណា គឺអាស្រ័យលើទំហំ សមាហរណកម្មនៃវិស័យជំនួញ និងហិរញ្ញវត្ថុ របស់កម្ពុជាទៅក្នុងទីផ្សារពិភព

ក្រាហ្វិក ១: ផលសរុប របស់កម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៧

ប្រភព: ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ បង្ហាញក្នុងវេទិកា ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជាលើកទី២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៨

លោក ។ ដោយហេតុថា ប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុកម្ពុជាបានធ្វើសមាហរណកម្មតិចតួច ទៅក្នុងទីផ្សារហិរញ្ញវត្ថុពិភពលោក ដូច្នេះប្រទេសកម្ពុជាមិនទទួលបាន ការប៉ះទង្គិចដោយផ្ទាល់ពីវិបត្តិនេះទេ ។ វិស័យធនាគារនៅកម្ពុជានៅតែ មានស្ថានភាពល្អ ដោយមានសាច់ប្រាក់ទំនេរ និងប្រាក់បញ្ញើសន្សំយ៉ាងច្រើន និង មានការទុកចិត្តពីសំណាក់ប្រជាជនទៀតផង ។ ដូច្នេះទៅវិញ វិស័យជំនួញ បានធ្វើសមាហរណកម្មយ៉ាងច្រើនក្នុងទីផ្សារតំបន់ និងពិភពលោក ដូច្នេះ ហើយក៏រងឥទ្ធិពលដោយផ្ទាល់ពីការធ្លាក់ចុះ តម្លៃការ និងកំរិតថ្លៃទំនិញ ។

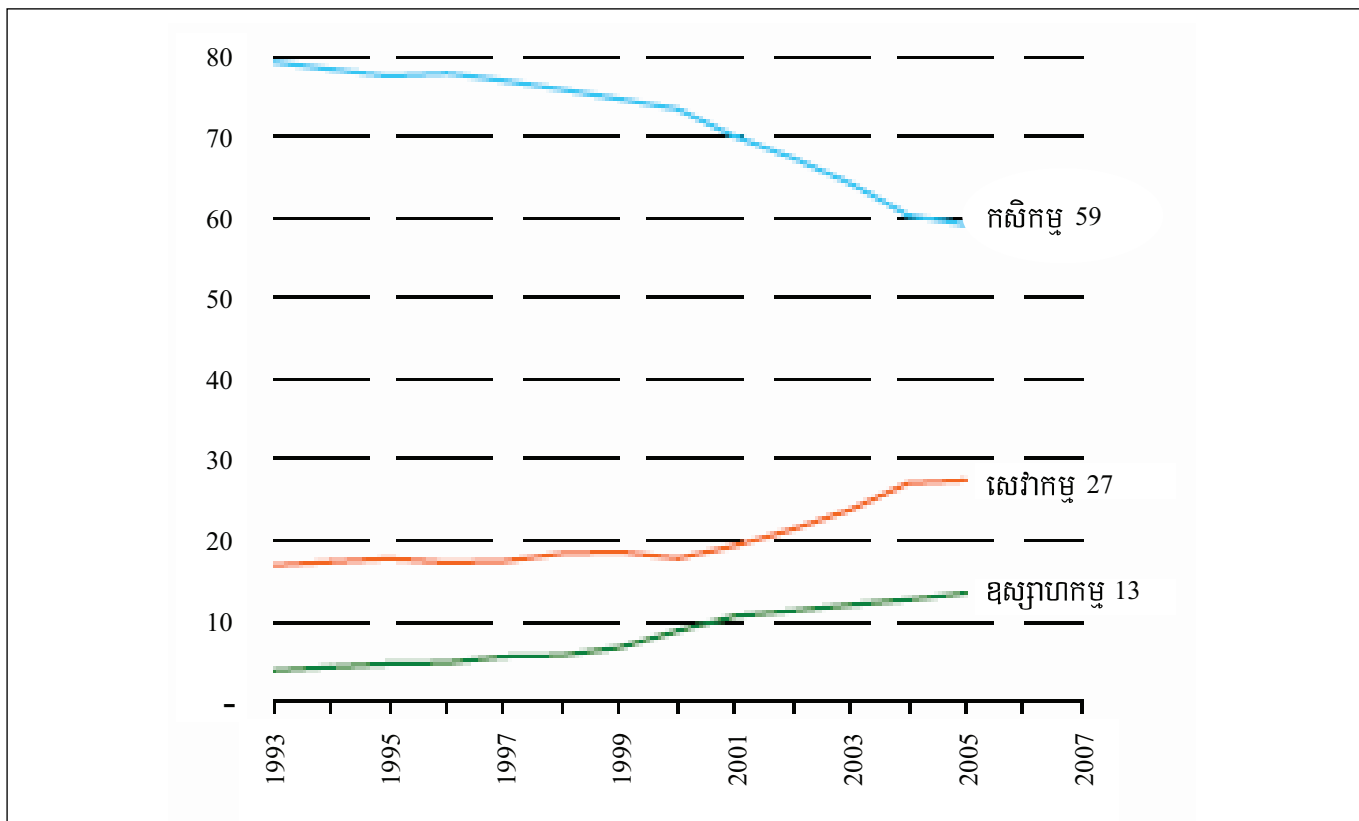
វិនិយោគលើទំនិញសំរាប់នាំចេញ បានផ្តល់ការងារជាច្រើនដល់គ្រួសារ អ្នកកសិករ ។ ដូចនេះ ការធ្លាក់ចុះ តម្លៃការ និងកំរិតថ្លៃទំនិញដោយសារវិបត្តិ បានជះឥទ្ធិពលធ្ងន់ធ្ងរមិនត្រឹមតែលើ ប្រាក់ចំណូលរបស់ផលិតករ និង វិនិយោគិន ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែលើប្រាក់ចំណូលរបស់កម្មករ និងរបស់រដ្ឋាភិបាល ទៀតផង ។

ផលប៉ះពាល់លើពាណិជ្ជកម្មកសិកម្ម

ទំនិញនាំចូលសំខាន់ៗរបស់កម្ពុជា រួមមាន ប្រេងឥន្ធនៈ ម្ហូបអាហារ ភេសជ្ជៈ សម្ភារៈសំណង់ យានយន្ត ដឹកសិកម្ម និង ថ្នាំពេទ្យ ។ នៅត្រីមាសទី២ ឆ្នាំ២០០៨ តំលៃនៃការនាំចូលបានកើនឡើង ដែលបង្ហាញពីតម្លៃការខ្ពស់នូវ ធាតុចូលសំរាប់កសិកម្ម ដូចជា សំរាម ដឹកសិកម្ម និង សារធាតុគីមី ។ កំណើនវិនិយោគក្នុងវិស័យនេះ បណ្តាលមកពីការវាយតម្លៃថា តម្លៃការទំនិញ កសិកម្ម នឹងបន្តកើនឡើង ជាពិសេស ដំឡូងឈើ និង ពោត សំរាប់ប្រើប្រាស់ ក្នុងការផលិតអេតាណុល (ឥន្ធនៈអាចប្រើជំនួស ផលិតផលប្រេងកាតដែល ឡើងថ្លៃខ្លាំងណាស់នៅ ទីផ្សារពិភពលោក) ។ តំលៃដ៏ខ្ពស់នៃទំនិញនាំចូល ជាកត្តាចំបងមួយនៃកំណើនបន្ទុកចំណាយលើឥន្ធនៈ និងធាតុចូលដទៃទៀត (ក្រាហ្វិក ៣) ។

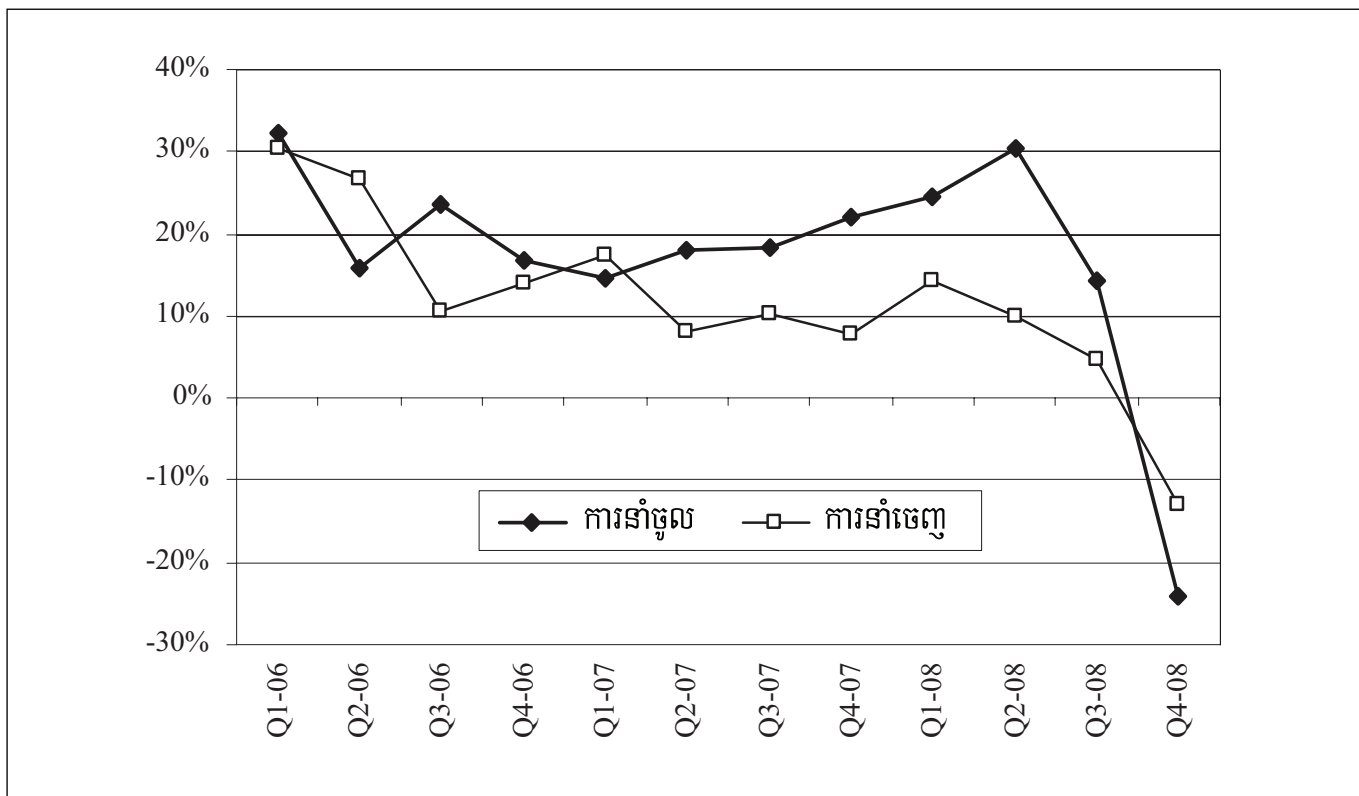
១ បណ្ឌិត ថេង វុទ្ធី ជាអ្នកសរសេរសំរួលកម្មវិធីភាពក្រីក្រ កសិកម្ម និង អភិវឌ្ឍន៍ជនបទ នៅវិទ្យាស្ថាន វប្បសាស្ត្រ ។

ក្រាហ្វិក ២: ចំណែកការងារ គិតជា %

ប្រភព: ធនាគារពិភពលោក (២០០៩), ការរក្សាកំណើនលឿននៅក្នុងបរិយាកាសប្រឈម

ក្រាហ្វិក ៣: ការនាំចេញនាំចូល (អត្រាកំណើនពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ)

ប្រភព: ទីផ្សារការគយ និងរដ្ឋាករ ស្រង់ចេញដោយធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា

កំណើនតម្រូវការពីខាងក្រៅនូវផលិតផលកម្ពុជា នៅថ្ងៃរហូតដល់ អំឡុងខែមិថុនា ២០០៨ ទើបមានការធ្លាក់ចុះយ៉ាងខ្លាំង ។ ការនាំចេញ ផលិតផលកសិកម្មបានធ្លាក់ចុះ ដោយធ្លាក់ដល់កំរិតទាបបំផុតក្នុង ២០ខែចុង ក្រោយនេះ នៅត្រីមាសទី៤ ឆ្នាំ២០០៨ ។ ការធ្លាក់ចុះនូវតម្លៃនៃការនាំចេញ ផលិតផលកសិកម្ម បណ្តាលជាសំខាន់មកពី ទំនិញកសិកម្មដែលចុះថ្លៃដោយ សារវិបត្តិ ។ ការប្រែក្រាស់នៃនិន្នាការអតិផរណាថ្លៃអាហារ និងឥន្ធនៈ ឆ្លុះបញ្ចាំងពីការធ្លាក់ចុះតម្រូវការពីភាពលោក ។ ទោះយ៉ាងនេះក្តី គេមិនមាន ភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់ទេសំរាប់បញ្ជាក់ថា វិបត្តិជាមូលហេតុតែមួយដែល នាំឱ្យការនាំចេញទំនិញកសិកម្មធ្លាក់ចុះ ។ ជំនោះព្រំដែនរវាងកម្ពុជា-ថៃ នៅឆមាសទី២ ឆ្នាំ២០០៨ ក៏មានរួមចំណែកក្នុងការធ្លាក់ចុះការនាំចេញនេះ ដែរ ជាពិសេសការនាំចេញដំឡូងឈើ និង ពោត ដែលកសិករកម្ពុជាមួយចំនួន បានធ្វើកិច្ចសន្យាជាមួយពាណិជ្ជករថៃរួចហើយ ។

ដល់ប៉ះពាល់លើចំណូល និងវិនិយោគក្នុងវិស័យកសិកម្ម

កំណើនតម្រូវការជីវិតនេះនៅប្រទេសអភិវឌ្ឍន៍ បានបង្កើនកិច្ចថ្លៃ និងតម្រូវការ ផលដំណាំដូចជា ដំឡូងឈើ និង ពោត ជាដើម ។ រឿងនេះ ផ្តល់គ្រឿងលើក ទឹកចិត្តដល់ម្ចាស់ដីតូចៗ និង វិនិយោគិន ឱ្យពង្រីកផលិតកម្ម ។ នៅ កម្ពុជា ផលិតកម្មដំណាំអាហារទាំងនេះ កើនដល់ ៣,៩៧លានតោន នៅឆ្នាំ២០០៨ ធៀបនឹង ២,៨៨លានតោន នៅឆ្នាំ២០០៧ ។ ជាអកុសល ការធ្លាក់ចុះសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក បានបន្ទាបតម្រូវការ និងថ្លៃទំនិញនានា ។ ឧទាហរណ៍ ថ្លៃប្រេងនាពេលបច្ចុប្បន្ន ធ្លាក់ចុះលើសពី ៦០% បើធៀបនឹង កំរិតថ្លៃខ្ពស់បំផុត នៅឆ្នាំ២០០៨ ។ ការធ្លាក់ថ្លៃនេះ បានកាត់បន្ថយតម្រូវការ ជីវិតនេះ និង សារធាតុសំរាប់លាយបន្ថែមជាមួយឥន្ធនៈ ដូចជា អេតាណុល ជាដើម ដែលនាំឱ្យផលដំណាំសំរាប់ផលិតជីវិតនេះ ធ្លាក់ថ្លៃយ៉ាងខ្លាំង ។ បើសិនគ្មានការធ្លាក់ថ្លៃនេះទេ នៅឆ្នាំ២០០៨ ផលិតករពោត និង ដំឡូងឈើ ប្រហែលអាចបង្កើនប្រាក់ចំណេញដល់បានដល់ ៨២% និង ១៧៦% បើធៀប នឹង ឆ្នាំ២០០៧ ហើយប្រាក់ចំណេញដល់សំរាប់សណ្តែកស្បៀង ក៏ប្រហែល កើនឡើង ៤៦% ផងដែរ ។ ប៉ុន្តែដោយសារ ការធ្លាក់ថ្លៃយ៉ាងរហ័សនៃដំណាំ ទាំងនេះនៅឆមាសទី២ ឆ្នាំ២០០៨ ប្រាក់ចំណេញសរុបលើពោត សណ្តែក ស្បៀង និង ដំឡូងឈើ បានធ្លាក់ចុះអស់ ២៩% ៤៧% និង ១៦៦% ។ ចំណាយ លើធាតុចូលសំរាប់ដំណាំទាំងនេះមានកំរិតខ្ពស់ដែល ពិព្រោះធាតុចូលត្រូវ បានប្រើប្រាស់ នៅត្រីមាសទី២ និង ទី៣ ប៉ុន្តែ ផលិតផលបានធ្លាក់ថ្លៃខ្លាំង នៅត្រីមាសទី៤ ឆ្នាំ២០០៨ ។

មុនពេលមានវិបត្តិ ផលិតកម្មដំណាំឧស្សាហកម្ម ដូចជា កៅស៊ូ ជាដើម បានផ្តល់ផលចំណេញច្រើនណាស់ ដល់ក្រុមហ៊ុនរដ្ឋ ក្រុមហ៊ុនឯកជន និង ម្ចាស់ដីតូចៗ ។ នៅខែតុលា ២០០៨ ថ្លៃកៅស៊ូនៅទីផ្សារពិភពលោក ឡើងដល់ ៣២០០ដុល្លារ/តោន ប៉ុន្តែធ្លាក់ចុះមកត្រឹម ១២០០-១៣០០ដុល្លារ នៅខែធ្នូ ២០០៨ ។ វិបត្តិ បានធ្វើឱ្យការនាំចេញធ្លាក់ចុះអស់ ១៥,២% ។ នៅឆ្នាំ២០០៨ ប្រាក់ចំណេញពីដំណាំកៅស៊ូ ស្ទើរតែគ្មានសោះ ពិព្រោះ ផលិតកម្ម កៅស៊ូត្រូវការចំណាយ ៨០០ដុល្លារ/តោន (គ្មានបូកបញ្ចូលការ ប្រាក់លើក់ចំពន្ធ និង ចំណាយពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត) ហើយថ្លៃកៅស៊ូនៅកម្ពុជា វាទាបជាងកំរិតថ្លៃនៅទីផ្សារពិភពលោក ប្រហែល ១៥% ។ រដ្ឋាភិបាល និង ដៃគូផ្នែកឯកជន បានជួបពិភាក្សាពីការធ្លាក់ថ្លៃយ៉ាងខ្លាំងនៃដំណាំកៅស៊ូ និង ស្ថានភាពគួរឱ្យព្រួយបារម្ភនៃផលិតកម្មកៅស៊ូ ព្រមទាំងបានពិព្រោះពីសំណើកាត់

បន្ថយប្រាក់កំរៃលើការនាំចេញ ។ ទោះយ៉ាងនេះក្តី ឯកឧត្តម បណ្ឌិត ចាន់ សារុន រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ បានឱ្យដឹងថា ផលិតកម្មកៅស៊ូ នៅតែអាចរកចំណេញបាន ពី ២% ទៅ ៣% ដែរ នៅពេលដែលរដ្ឋាភិបាល មិនទាន់បានឆ្លើយតបនឹង សំណើកាត់បន្ថយប្រាក់ កំរៃលើការនាំចេញនេះ ។

ខុសប្លែកពី កៅស៊ូ ពោត និងដំឡូងឈើ ដំណាំស្រូវមិនបានរងឥទ្ធិពល ខ្លាំងពីវិបត្តិទេ ។ នៅឆ្នាំ២០០៨ វិនិយោគិន លើដំណាំស្រូវប្រាំង អាចបង្កើន ប្រាក់ចំណូលបាន ៣៣% បើធៀបនឹងឆ្នាំ២០០៧ ។ ប៉ុន្តែក្នុងឆ្នាំដូចគ្នា ប្រាក់ ចំណូលរបស់វិនិយោគិនលើស្រូវវស្សា បានធ្លាក់ចុះ ១១% ដែលមិនមែន ដោយសារស្រូវវស្សាធ្លាក់ថ្លៃនោះទេ ព្រោះវាមានថ្លៃខ្ពស់ជាងកាលពីឆ្នាំ ២០០៧ ទៅទៀត ប៉ុន្តែដោយសារ ការចំណាយខ្ពស់ជាងមុនលើធាតុចូល ។

ដល់ប៉ះពាល់លើពលកម្ម

ថ្លៃទាបនៃទំនិញសំរាប់នាំចេញមួយចំនួន អាចបង្កឱ្យមានការកាត់បន្ថយ វិនិយោគ និងការធ្លាក់ចុះតម្រូវការពលកម្ម ។ ដូច្នេះ គ្រួសារដែលមិនមានដីធ្លី និងដែលពឹងផ្អែកខ្លាំងលើប្រាក់ឈ្នួលបានពីពលករចំណាកស្រុកខាងកសិកម្ម ទំនងត្រូវប្រឈមមុខនឹងការសំបាក់ ។ ពួកគេជាជនក្រីក្រស្រាប់ ហើយវិបត្តិ នឹងរុញច្រានពួកគេឱ្យធ្លាក់ខ្លួនក្រកាន់តែខ្លាំងទៀត ប្រសិនបើមិនមានការ ដាក់អនុវត្តប្រព័ន្ធសុវត្ថិភាពសង្គមប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនោះទេ ។

ការវាស់វែងផលចំណេញ និង បញ្ហាប្រឈមចំពោះកំណើនកសិកម្ម អំណោយដល់ដល់ជនក្រីក្រ

បច្ចុប្បន្ននៅមានឱកាសល្អជាច្រើន ដែលអាចបន្តជួយលើកកម្ពស់វិស័យ កសិកម្មនៅកម្ពុជា ។ ឱកាសល្អទី១ និងសំខាន់ជាងគេ គឺតម្រូវការដែលពឹងផ្អែក ទាំងនៅតែមានច្រើន ដោយគេគិតថា តម្រូវការពីប្រទេសចិន ឥណ្ឌា អាហ្វ្រិក និង តំបន់មជ្ឈិមបូព៌ា នឹងកើនឡើងយ៉ាងលឿន ហើយការធ្លាក់ចុះកំរិត ថ្លៃទំនិញនាពេលថ្មីៗអាចមានរយៈពេលមិនយូរទេ ។ ដោយមូលហេតុនេះ រួមនឹងឧត្តមភាពប្រកួតប្រជែងរបស់កម្ពុជាក្នុងវិស័យកសិកម្ម (ដីធ្លីសំបូរ ពលកម្មថោក និងសក្តានុពលក្នុងការបង្កើនវិនិយោគខាងកសិកម្ម) រដ្ឋាភិបាល និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានា មានទំនុកចិត្តថា កសិកម្មអាចជាកត្តាគន្លឹះសំរាប់ កំណើនសេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយចីរភាព នៅក្នុងពេលដ៏លំបាកនេះ ។

ដោយសារវិបត្តិដល់ប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរដល់ឧស្សាហកម្មកាត់ដេរ សំណង់ និងទេសចរណ៍ កម្មករជាច្រើនបានបាត់បង់ការងារ ហើយត្រូវបង្ខំចិត្តត្រឡប់ ទៅធ្វើស្រែចំការនៅភូមិកំណើតវិញបើសិនមានលទ្ធភាព ។ តាមនេះ គេអាច ឃើញច្បាស់ពីសារៈសំខាន់នៃវិស័យកសិកម្ម ក្នុងការផ្តល់ការងារ និងជួយ ទ្រទ្រង់សេដ្ឋកិច្ច នៅពេលដែល វិស័យឯទៀតស្រុតចុះ ។ សក្តានុពលមាន យ៉ាងច្រើនក្នុងវិស័យកសិកម្ម ហើយដើម្បីឱ្យវាក្លាយជាការពិត គេគួរបង្កើន វិនិយោគជាសំខាន់ ។ កម្ពុជាមានលទ្ធភាពបង្កើនទិន្នផលស្រូវឱ្យស្មើគ្នានឹង ប្រទេសជិតខាងបាន ប្រសិនបើកម្ពុជាមានហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងបច្ចេកវិទ្យា សមស្រប ។ ប៉ុន្តែទន្ទឹមគ្នានឹងសក្តានុពល ក៏មានបញ្ហាប្រឈមធំៗមួយចំនួន ដែរ (សូមមើលក្នុងប្រអប់ខាងក្រោម) ដែលត្រូវដោះស្រាយ ដើម្បីសំរេចបាន កំណើនកសិកម្មអំណោយផលដល់ជនក្រីក្រ និងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។

ប្រអប់៖ បញ្ហាប្រឈមសំរាប់វិស័យកសិកម្ម*

កំណែទម្រង់ការគ្រប់គ្រង និងប្រើប្រាស់ដី	ផ្ទៃដីធំៗសំរាប់សម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ច គួរផ្តល់នៅកន្លែងដែលសំបូរត្រូវការគ្មានដីធ្លី ដើម្បីបង្កើតការងារសំរាប់សមាជិកគ្រួសារទាំងនោះ ។ រដ្ឋាភិបាល គួរផ្តោតលើគោលនយោបាយដីប្រសើរមួយដើម្បីបែងចែកដីសាជាថ្មី ដល់គ្រួសារអ្នកគ្មានដីធ្លី ព្រោះអ្នកកាន់កាប់ដីតូចៗមានផលិតភាពខ្ពស់ជាងក្នុងការដាំដុះមុខដំណាំជាច្រើន ហើយគោលនយោបាយនេះមានឥទ្ធិពលខ្លាំងក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងជំរុញកំណើនសេដ្ឋកិច្ច ។ បញ្ហាធំមួយទៀតនៅពេលនេះ គឺ ការចុះបញ្ជីដីធ្លី ព្រោះការទន្ទ្រានយកដីកាន់កាប់ បាននិងកំពុងគំរាមកំហែង ដល់កសិករក្រីក្រជាច្រើន ។ យុទ្ធសាស្ត្រដោះស្រាយបញ្ហានេះរួមមាន ការពង្រឹងដល់ការគោរពកម្មសិទ្ធិអចលនទ្រព្យរបស់អ្នកក្រីក្រ ការធ្វើនិព្វានកូលកម្មការដោះដូរដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងកម្មសិទ្ធិ និង ការជំរុញគោលនយោបាយប្រើប្រាស់ដី ឱ្យមានប្រយោជន៍ និងមានសមធម៌សំរាប់ជនគ្រប់រូប ។
ការកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ	របាយការណ៍របស់ធនាគារពិភពលោកឆ្នាំ២០០៩ បានឱ្យដឹងថា វិនិយោគលើធារាសាស្ត្របានផ្តល់ផលត្រឡប់យ៉ាងច្រើន : អនុបាតចំណេញ-ចំណាយ (ចំណូលបន្ថែមក្នុងមួយហិកតាផ្ទៃដីមានប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ ចែកនឹងចំណាយឯកតាលើការផ្តល់ធារាសាស្ត្រ) មានចាប់ពី ១.៥ នៅតំបន់ទន្លេសាប រហូតដល់ ១.៩ នៅតំបន់វាលទំនាប នៅឆ្នាំ២០០៤ និងកើនលើសពី ២ នៅឆ្នាំ២០០៧ ។ ដូច្នេះការកែលម្អអតិរេកធារាសាស្ត្រដែលមានស្រាប់ ឬ ការវិនិយោគលើធារាសាស្ត្រ វាជួយបង្កើនផលិតភាព និងចំរុះកម្ម ដំណាំដាំដុះ ។ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធជនបទគ្រប់គ្រាន់ និងមានប្រសិទ្ធភាព ក៏ជួយកាត់បន្ថយចំណាយផលិតកម្ម និងបង្កើនកំរិតថ្លៃនៅកសិដ្ឋានដែរ ។ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធជនបទនៅកម្ពុជា ច្រើនជួបបញ្ហាដូចជា ផ្លូវថ្នល់មិនគ្រប់គ្រាន់ និង កង្វះការថែទាំផ្លូវ ជាដើម ។ បន្ទុកចំណាយក្នុងផ្នែកនេះ កាន់តែធ្ងន់ធ្ងរឡើងទៀត ដោយសារការបង់ប្រាក់កំរៃក្រៅផ្លូវការនៅពេលដឹកជញ្ជូនទំនិញ ។
ការបង្កើនហិរញ្ញប្បទាន	ការបង្កើនកំរិតកសិកម្ម គឺជាកិច្ចខំប្រឹងប្រែងមួយដើម្បីសំរាលផលប៉ះពាល់ពីវិបត្តិសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក ។ កម្រិត ជួយផ្តល់ប្រាក់បន្ថែមសំរាប់ការពង្រីកកសិកម្ម ។ សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី ហ៊ុន សែន បានស្នើឱ្យ ក្រសួងហិរញ្ញវត្ថុ ធ្វើការលើកទឹកចិត្តធនាគារពាណិជ្ជ ក្នុងការប្រើកម្រិតដើម្បីជំរុញកំណើនសេដ្ឋកិច្ចជាតិ ។ តបនឹងសំណើរបស់រដ្ឋាភិបាល ធនាគារអេស៊ីយ៉ាបានបញ្ជាក់ថា នឹងបង្កើនកំរិតចំពោះវិស័យកសិកម្មដល់ទៅ ១១៤លានដុល្លារ នៅឆ្នាំ២០០៩ ធៀបនឹង ៥៦.៥លានដុល្លារនៅឆ្នាំ២០០៨ ។
ការពង្រីក ការស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍន៍	របាយការណ៍របស់ធនាគារពិភពលោក ឆ្នាំ២០០៩ បានឱ្យដឹងថា តាមបទពិសោធន៍កន្លងមក វិនិយោគលើការស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្ម និងលើផ្លូវជនបទ មានអត្រាផ្តល់ផលត្រឡប់ខ្ពស់បំផុត សំរាប់ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ នៅប្រទេសចិន ការបង្កើនចំណាយ ១% ទៅលើការស្រាវជ្រាវ និងអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្ម នឹងបង្កើន ផលស វិស័យកសិកម្មបាន ០.០៨៥% ក្នុងមនុស្សម្នាក់ៗ ។ កំណើន ផលស វិស័យកសិកម្ម នេះ នឹងកាត់បន្ថយចំនួនជនក្រីក្របាន ០.១% ។
ការបង្កើន ផលិតភាព និងប្រសិទ្ធភាព នៃការប្រើប្រាស់ធាតុចូល	របាយការណ៍របស់ធនាគារពិភពលោក ឆ្នាំ២០០៩ បានបង្ហាញថា ដីខ្វះជីជាតិ គឺជាឧបសគ្គចំបងដល់ផលិតកម្មនៅតំបន់វាលទំនាបភាគច្រើន ហើយបញ្ហានេះអាចដោះស្រាយបានដោយការប្រើបច្ចេកវិទ្យាគ្រប់គ្រងដី និងដីសមស្រប ។ ការប្រើប្រាស់ជីកសិកម្មនៅកម្ពុជា មានកំរិតទាប និងមិនសូវមានប្រសិទ្ធភាពទេ បើធៀបនឹងប្រទេសជិតខាង ។ ការប្រើប្រាស់ជីកសិកម្ម អាចបង្កើនទិន្នផលស្រូវបានយ៉ាងច្រើនទៀត ។ កំណើនការប្រើប្រាស់ជីកសិកម្ម ១% អាចបង្កើនទិន្នផលស្រូវបានបាន ០.២២% និងស្រូវវស្សា ០.២៧% ។
គ្រឿងលើកទឹកចិត្តទីផ្សារ	កម្ពុជា ជាប្រទេសផលិត និងនាំចេញស្រូវដ៏សំខាន់មួយនៅក្នុងតំបន់ ហើយអ្នកនាំចូលស្រូវចំបងៗគឺមាន ប្រទេសនៅតំបន់មជ្ឈិមបូព៌ា និង ប្រទេសនៅអាហ្វ្រិកមួយចំនួនក្នុងតំបន់ខាងត្បូងវាលខ្សាច់សាហារ៉ា ។ កិច្ចព្រមព្រៀងពហុភាគី និងទ្វេភាគីរវាងអ្នកនាំចេញ និងអ្នកនាំចូល អាចជាមធ្យោបាយជៀសមិនរួចមួយសំរាប់កាត់បន្ថយភាពមិនប្រាកដប្រជា ក្នុងពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិនៃស្រូវអង្ករ ។ កម្ពុជា ក៏គួរផ្តោតផងដែរ លើការធ្វើចំរុះកម្មច្រកទីផ្សារចូលទៅតំបន់អាស៊ីបូព៌ាដែលជាទីផ្សារដ៏ធំសំរាប់ដំណាំឧស្សាហកម្ម ដូចជា កៅស៊ូ ដំឡូងឈើ និង ពោត ជាដើម ។ ម្យ៉ាងទៀត ផលិតផលកសិកម្មភាគច្រើន បាននាំចេញពីកម្ពុជាក្នុងលក្ខណៈជាទំនិញគ្មានកែច្នៃ ។ ដូច្នេះ ដើម្បីបន្ថែមតំលៃលើទំនិញកសិកម្ម រដ្ឋាភិបាលគួរតែរង់ទិស វិនិយោគទៅខាងបច្ចេកវិទ្យាក្រោយការប្រមូលផល ដូចជា ប្រព័ន្ធសំរាប់កិន កែច្នៃ និង ស្តុកទុក ជាដើម ។
ការកែលម្អបរិយាកាសវិនិយោគ និងពាណិជ្ជកម្ម	ដើម្បីកែលម្អបរិយាកាសពាណិជ្ជកម្ម និងអាជីវកម្ម វិនិយោគិនទាំងអស់ក្នុងកសិអាជីវកម្ម គួររួមគ្នាជាក្រុម និងធ្វើការជាមួយរដ្ឋាភិបាល ជាពិសេស ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។ សមាគមរោងចក្រកាត់ដេរនៅកម្ពុជា គឺជាគំរូដ៏ល្អមួយ ។ វិមជ្ឈការ និង ការផ្តល់អំណាចដល់អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងតំបន់ គឺគួរធ្វើឡើង ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាផ្សេងៗក្នុងតំបន់ ។ ការអនុម័ត និងអនុវត្តច្បាប់រៀបចំអង្គការ អាចជាជំហានមួយដ៏សំខាន់សំដៅកាត់បន្ថយបន្ទុកចំណាយខាងរដ្ឋបាល និងការិយាល័យធិបតេយ្យ ដែលប្រជាជនកំពុងប្រឈមមុខ ជាពិសេសអ្នកនៅជនបទ ។

* ប្រភព៖ របាយការណ៍របស់ ធនាគារពិភពលោក (២០០៩) ស្តីពី ការរក្សាកំណើនលឿន នៅក្នុងបរិយាកាសប្រឈម (ឯកសារជំនួញស្តារពីស្តីពីសេដ្ឋកិច្ចប្រទេសកម្ពុជា)